

Sygn. akt VIII U 2697/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Gliwicach

sprawy R. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołań R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 sierpnia 2013 r. **nr** (...)

z dnia 11 października 2013 r. **nr** (...)

z dnia 27 listopada 2013 r. **nr** (...)

oddala odwołania.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. VIII U 2697/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił R. S. prawa do emerytury górniczej. Według organu rentowego ubezpieczony wykazał 6 lat i 22 dni okresów pracy górniczej. Odmówiono zaliczenia do pracy górniczej okresu od 6 stycznia 1987 roku do 16 listopada 2006 roku ponieważ stanowisko kierowcy i kierowcy mechanika nie figuruje w załączniku nr 2 rozporządzenia (...) oraz okresu od 17 listopada 2006 roku do 10 stycznia 2007 roku na stanowisku kierowca operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce z uwagi na brak wyjaśnienia czy w tym okresie wykonywał takie same czynności jak poprzednio.

Decyzją z 11 października 2013 roku organ rentowy podtrzymał treść decyzji z 27 sierpnia 2013 roku ponieważ przedłożone dowody nie mają wpływu na prawo do świadczeń.

Decyzją z dnia 27 listopada 2013 roku ZUS ponownie odmówił prawa do emerytury górniczej. W uzasadnieniu podał, że uwzględnił 1 rok, 6 miesięcy i 21 dni pracy górniczej, nie zaliczył do niej okresu od 6 stycznia 1987 roku do 31 lipca 2011 roku ponieważ w tym okresie ubezpieczony nie wykonywał pracy górniczej, a jedynie kierował samochodami ciężarowymi o dopuszczalnej masie powyżej 3,5 tony przystosowanymi do przewozu osób po terenie odkrywki i zwałowiska.

Ubezpieczony w odwołaniach domagał się zmiany zaskarżonych decyzji i przyznania mu prawa do emerytury górniczej. Według odwołującego w okresie całego zatrudnienia w (...) wykonywał pracę górniczą i spełnia warunek wykazania 25 lat pracy górniczej.

ZUS wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu podtrzymał stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji z 27 listopada 2013 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. S. w Kopalni (...) S.A. pracuje od 6 stycznia 1987 roku do nadal.

Dnia 17 lipca 2013 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury górniczej.

Ubezpieczony przedłożył świadectwo wykonywania pracy górniczej z 7 czerwca 2013 roku, z którego wynika, że:

- od 6 stycznia 1987 roku do nadal pracuje na stanowisku kierowca-operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce – poz. 6 z zał. Nr 2 do rozp. (...) z 23 grudnia 1994 roku,

dowód – świadectwo wykonywania pracy górniczej karta 9 a.e., akta osobowe ubezpieczonego.

Kwestią zatrudnienia ubezpieczonego zajmowała się Komisja Weryfikacyjna, która sporządziła protokół z posiedzenia z 12 czerwca 2007 roku. Z protokołu wynikało, że w dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego znajdują się zapisy o zatrudnieniu R. S.:

- od 6 stycznia 1987 roku do 16 listopada 2006 roku – jako kierowca/ kierowca mechanik – oddział rs-6,
- od 17 listopada 2006 roku do 10 stycznia 2007 roku – jako kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce – oddział rs-3.

Komisja ta ustaliła, że od 6 stycznia 1987 roku do 10 stycznia 2007 roku ubezpieczony pracował jako kierowca - operator samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce – poz. 6 załącznika nr 2 do rozporządzenia (...) z 23 grudnia 1994 roku.

dowód : protokół z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej / karta 18 a.e./.

Od początku zatrudnienia w (...) B. ubezpieczony wykonuje tę samą pracę. Ubezpieczony przewozi pracowników na początku zmiany z placu stykowego przy szatni na teren wykonywania przez nich pracy – do koparek, zwałowarek, przenośników. Następnie pozostaje do dyspozycji oddziałów górniczych i przewozi pracowników do usuwania awarii lub osoby dozoru. Pozostaje na wezwanie. Po zakończeniu zmiany przez pracowników oddziałów górniczych przewozi ich poza odkrywkę na plac stykowy. Obowiązki ubezpieczonego polegają tylko na przewożeniu osób po odkrywce. Jeździ (...) przystosowanym do przewozu ludzi. Jest to samochód o trzech osiach i z napędem na 6 kół. Ubezpieczony nie wykonuje pracy operatora.

Dowód – akta osobowe ubezpieczonego, charakterystyka stanowiska pracy karta 31 a.e., , przesłuchanie ubezpieczonego karta 23 a.s.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wymienionych wyżej dowodów. Sąd w pełni oparł się na aktach osobowych, charakterystyce stanowiska pracy, aktach emerytalnych uznając, że nie były one kwestionowane i

mogły stanowić podstawę ustaleń faktycznych Sądu. Uwzględnił również Sąd protokół z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej i świadectwo wykonywania pracy górniczej i na podstawie tych dowodów ustalił ich treść. Sąd dał wiarę ubezpieczonemu w całej rozciągłości. Zeznania jego były szczegółowe, konsekwentne i pokrywały się z danymi zawartymi w aktach osobowych i w charakterystyce stanowiska pracy.

Z tego względu Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków: G. L., P. M., W. K.. Oddalenie wniosku dowodowego było wynikiem uwzględnienia przez Sąd zeznań ubezpieczonego w całości. Ubezpieczony w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnił jak wykonywał pracę, co należało do jego obowiązków, jakimi samochodami jeździł i gdzie. W ocenie Sądu z istoty rzeczy posiada on najwięcej informacji na temat wykonywanej przez siebie pracy.

Sąd zważył, co następuje: odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Przepis art. 50 a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach rentach z FUS stanowi, że :

górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1)ukończył 55 lat życia;

2)ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;

3)nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

2. Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Organ rentowy odmówił przyznania prawa do emerytury stwierdzając, że praca kierowcy / kierowcy mechanika nie jest pracą górniczą. Zgodnie z art. 50 c ust. 4 ustawy emerytalno-rentowej pracą górniczą jest praca na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

W ocenie Sądu stanowisko organu rentowego zasługuje na aprobatę. Praca polegająca na zabieraniu pracowników z placu stykowego i przewożeniu osób po terenie odkrywki i zwałowiska nie jest pracą na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. W ocenie Sądu zakwalifikowanie przez pracodawcę w świadectwie wykonywania pracy górniczej z 7 czerwca 2013 roku pracy ubezpieczonego jako pracy na stanowisku kierowcy - operatora samochodowego sprzętu technicznego na odkrywce wymienionej w załączniku nr 2, poz. 6 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia z dnia 23 grudnia 1994 r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczalnej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty było nieprawidłowe.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 maja 2010 roku, I UK 30/10 zajął stanowisko, że nie każda praca w kopalni węgla brunatnego, która funkcjonalnie związana jest z eksploatacją odkrywki, jest pracą górniczą uprawniającą do emerytury górniczej w rozumieniu ustawy o emeryturach i rantach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. O rozumieniu pracy górniczej decyduje ustawa o emeryturach i rentach z FUZ, która w przepisie art. 50c ust 1 pkt 4 stanowi, że jest to praca na odkrywce przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Ubezpieczony nie wykonywał takiej pracy lecz prace polegające na przewozie osób. Analizy i kwalifikacji pracy

górnictwie nie można rozpoczynać i prowadzić przyjmując za nadrzędny przepis wykonawczy do ustawy, czyli zapis z załącznika nr 2 do rozporządzenia z 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górnictwie oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górnictwie emerytury lub renty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2010r., sygn. akt I UK 30/10, LEX nr 590314, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2010r., sygn. akt I UK 337/09, LEX nr 601991).

Sąd w pełni podziela także stanowisko zajęte przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 15 czerwca 2010 roku, III AUa 55/10, w którym stwierdzono, że przewóz pracowników czy sprzętu na odkrywce w kopalni węgla brunatnego nie należy do pracy górnictwie w rozumieniu przepisów ustawy. Pogląd ten został zaakceptowany przez Sąd Najwyższy, który wyrokiem z dnia 5 maja 2011 roku, I UK 382/10 oddalił skargę kasacyjną.

Ubezpieczony podkreślał, że jego praca polegała na przewożeniu osób i nie wykonywał innych czynności. Zatem nie można zakwalifikować jego pracy jako pracy operatora.

Reasumując ubezpieczony nie legitymuje się stażem 25 lat pracy górnictwie.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołania za niezasadne i oddalił je na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c .

Z/

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ubezpieczonego;

2. kal 14 dni.